

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Понедељак, 11. новембар 2019. године
БАЊА ЛУКА

Број 94 Год. XXVIII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1827

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД ПОЖАРА

Проглашавам Закон о заштити од пожара, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој редовној сједници, одржаној 24. октобра 2019. године, а Вијеће народа 4. новембра 2019. године констатовало да усвојеним Законом о заштити од пожара није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4291/19
6. новембра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ОД ПОЖАРА

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се систем заштите од пожара, права и обавезе привредних друштава и других правних лица, министарстава, републичких управа и републичких управних организација (у даљем тексту: органи управе), јединица локалне самоуправе, предузетника и других физичких лица као субјеката заштите од пожара, мјере заштите од пожара, планирање и организовање заштите од пожара, организација ватрогасно-спасилачке службе, гашење пожара, надзор над спровођењем мјера заштите од пожара и финансирање заштите од пожара.

Члан 2.

(1) Заштита од пожара обухвата скуп мјера и радњи управне, организационе, материјално-техничке, образовне и пропагандне природе, које се предузимају ради спречавања избијања и ширења пожара, његовог откривања и гашења, те спасавања људи, имовине и животне средине угрожених пожаром.

(2) Заштита од пожара организује се и спроводи у свим мјестима и на свим објектима који су изложени опасности ма од избијања и ширења пожара.

Члан 3.

Заштита од пожара је дјелатност од посебног значаја за Републику Српску.

Члан 4.

Изрази употребљени у овом закону имају следећа значења:

1) пожар - процес неконтролисаног сагоријевања гориве материје којим се угрожавају живот и здравље људи и животиња, материјална добра и животна средина, а који је карактеристичан по истовременом отпуштању топлоте, дима, токсичних гасова и пламена,

2) субјекти заштите од пожара су привредна друштва и друга правна лица, органи управе, јединице локалне самоуправе, предузетници и друга физичка лица,

3) пожарни сектор - граница ширења пожара која се одређује на основу анализе пожарног оптерећења, начина ширења пожара, пожарног ризика и материјалне вриједности објекта у којем се одређује,

4) димовод - унутрашњи дио димњака кроз који се одводи дим,

5) територијална ватрогасно-спасилачка јединица је професионална ватрогасно-спасилачка јединица која се оснива на подручју јединица локалне самоуправе,

6) привредна ватрогасно-спасилачка јединица је професионална ватрогасно-спасилачка јединица која се оснива у привредним друштвима и другим правним лицима,

7) добровољна ватрогасно-спасилачка јединица је ватрогасно-спасилачка јединица која се формира у јединицама локалне самоуправе, ватрогасним друштвима, привредним друштвима, другим правним лицима и органима управе,

8) отпорност на пожар је способност објекта или дијела објекта да за утврђено вријеме испуњава захтијевану носивост (Р) и/или интегритет (Е) и/или топлотну изолацију (И) и/или друго очекивано својство, како је прописано стандардима о испитивању и класификацији отпорности на пожар,

9) евакуациони пут из објекта је најкраћи пут који води од било које тачке у објекту до спољног простора или сигурног и безбједног простора у објекту,

10) коридор евакуације су грађевински елементи зграде којима се ограничавају просторије за комуникацију (ходници, тампон-просторије, степеншта, вјетробрани, улаз и слично) и тако спречава продор пламена и дима из просторија за боравак и других просторија угрожених пожаром, а које имају такве карактеристике (отпорност и реакција на пожар, ширина, висина и друго) да омогућавају да лица за-

течена у пожару могу сигурно и безбједно (самостално или уз помоћ спасиоца) напустити објекат,

11) документ просторног уређења је плански документ којим се одређује организација, намјена и начин коришћења и управљања простором, те критеријуми и смјернице за уређење и заштиту простора,

12) заштитни системи и уређаји су системи у функцији безбједности људи који бораве у објекту, објекта и ватрогасаца-спасилаца (стабилни системи за гашење пожара, стабилни системи за дојаву пожара, стабилни системи за детекцију експлозивних и запаљивих гасова, системи за контролу дима и топлоте, сигурносни системи нападања, инсталације хидрантске мреже за гашење пожара, као и мобилни уређаји за гашење пожара).

ГЛАВА II

ПРАВА И ОБАВЕЗЕ СУБЈЕКТА ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 5.

Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), на приједлог Републичке управе цивилне заштите, доноси годишњи програм активности спровођења посебних мјера заштите од пожара од интереса за Републику Српску.

Члан 6.

(1) Субјекти заштите од пожара, у спровођењу мјера заштите од пожара, поступају у складу са овим законом, плановима заштите од пожара и општим актима субјеката заштите од пожара.

(2) У спровођењу мјера заштите од пожара остварује се сарадња са овлашћеним привредним друштвима и другим правним лицима из члана 26. овог закона и привредним друштвима и правним лицима која су стручно оспособљена и регистрована за вршење дјелатности заштите од пожара.

(3) Директор привредног друштва или другог правног лица, односно руководилац који руководи органом управе или другим органом, руководни радници у привредном друштву и правном лицу, односно радници са посебним овлашћењима у органу управе, сваки у свом дјелокругу одговорни су за организовање и спровођење мјера заштите од пожара, посебно за примјену прописаних и наложених мјера, одржавање у исправном стању и намјенску употребу опреме и средстава за гашење пожара, као и за упознавање радника са опасностима од пожара у вези са њиховим пословима и задацима.

(4) Сваки грађанин који примијети пожар или непосредну опасност од пожара дужан је да обавијести ватрогасно-спасилачку јединицу и предузме мјере за отклањање непосредне опасности од пожара, ако то може учинити без опасности за себе или другог.

(5) Надлежне школске и предшколске установе обавезне су да у оквиру школских и предшколских годишњих програма рада утврде и спроведу програм едукације о заштити од пожара, да би ученици и дјеца стекли знања, вјештине и навике неопходне за унапређивање и учвршћивање позитивних ставова и понашања значајних за заштиту од пожара.

(6) У основним и средњим школама едукација о заштити од пожара спроводи се у складу са овим законом и подзаконским прописима министарства надлежног за послове просвјете којима се уређује предметна област.

(7) Надзор над утврђивањем и спровођењем програма едукације о заштити од пожара спроводи министарство надлежно за послове просвјете, које је обавезно да обавијести Министарство унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство) о предузетим радњама из става 5. овог члана.

Члан 7.

За организовање и остваривање заштите од пожара, у складу са овим законом, другим прописима и општим актима, одговорни су:

1) у привредним друштвима и другим правним лицима - директор,

2) у политичким странкама и удружењима грађана - извршни органи,

3) у органима управе - руководиоци,

4) у јединицама локалне самоуправе - градоначелник, односно начелник општине.

Члан 8.

(1) Ради утврђивања одговарајуће организације и предузимања других мјера потребних за успешно функционисање и спровођење мјера заштите од пожара, субјекти заштите од пожара разврставају се у четири категорије I, II, III и IV степена ризика угрожености од пожара, у зависности од технолошког процеса, врсте материјала који производе, прерађују или ускладиштавају, врсте материјала употребљеног за изградњу објекта и значаја објекта.

(2) Разврставање у одговарајуће категорије степена ризика угрожености од пожара из става 1. овог члана врши се на основу захтјева поднесеног на прописаном обрасцу привредног друштва или другог правног лица и предузетника који је власник, односно корисник објекта или земљишта.

(3) Изглед, садржај и начин попуњавања обрасца захтјева из става 2. овог члана прописује се правилником из става 4. овог члана.

(4) Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) доноси правилник којим се прописују услови, основи и мјерила за разврставање привредних друштава и других правних лица, органа управе, јединица локалне самоуправе и предузетника, у одговарајуће категорије степена ризика угрожености од пожара.

(5) Министар доноси рјешење за категорије I и II степена ризика угрожености од пожара, а надлежна организациона јединица Министарства доноси рјешење за категорије III и IV степена ризика угрожености од пожара, којим се субјекти заштите од пожара разврставају у одговарајуће категорије степена ризика угрожености од пожара.

(6) Рјешење министра је коначно и против истог се може покренути управни спор пред надлежним судом, а на рјешење надлежне организационе јединице Министарства може се изјавити жалба министру.

(7) Министар може, због привредног, културног, историјског и другог значаја дјелатности коју врше субјекти заштите од пожара, рјешењем одредити да субјекти буду разврстани у категорију непосредно вишег степена ризика угрожености од пожара.

Члан 9.

(1) Привредна друштва и друга правна лица и предузетници који су власници, односно корисници објекта или земљишта разврстана у категорију I степена ризика угрожености од пожара доносе план заштите од пожара и у свом саставу организују ватрогасно-спасилачку јединицу и одговарајући број радника на организовању и спровођењу превентивних мјера заштите од пожара.

(2) Привредна друштва и друга правна лица и предузетници који су власници, односно корисници објекта или земљишта разврстана у категорију II степена ризика угрожености од пожара доносе план заштите од пожара и имају одговарајући број запослених ради вршења сталног дежурства, непосредног гашења пожара, спровођења превентивних мјера и организовања службе заштите од пожара.

(3) Привредна друштва и друга правна лица и предузетници који су власници, односно корисници објекта или земљишта разврстани у категорију III степена ризика угрожености од пожара имају најмање једног радника који непосредно организује и спроводи превентивне мјере заштите од пожара.

(4) Привредна друштва и друга правна лица и предузетници који су власници, односно корисници објекта или земљишта разврстани у категорију IV степена ризика угрожености од пожара имају најмање једног радника задуженог

за организовање и спровођење превентивних мјера заштите од пожара или уговор са овлашћеном установом.

Члан 10.

Власници, односно корисници објеката који су намијењени за јавну употребу у којима се окупља или борава, односно ради већи број лица, болнице, угоститељски објекти за смјештај, ноћни клубови, угоститељски објекти у којима се служи пиће и храна, спортске и друге дворане, робне куће, тржни центри, школе и предшколске установе, домови културе, железничке и аутобуске станице, аеродроми и други слични објекти, изузимајући стамбене објекте, обавезни су да поднесу захтјев за категоризацију објеката у складу са чланом 8. овог закона у року од 15 дана од дана почетка рада, односно од дана добијања рјешења за рад од надлежне организационе јединице локалне самоуправе за наведени објекат.

Члан 11.

(1) Субјекти заштите од пожара, под условима и на начин прописан овим законом, учествују у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и дају на располагање своја превозна, техничка и друга средства потребна за гашење пожара и спасавање људи и имовине угрожених пожаром.

(2) Субјекти заштите од пожара:

1) обавјештавају све раднике који су изложени опасности од пожара или могу да буду изложени опасности од пожара о мјерама и радњама које се предузимају, а односе се на заштиту од пожара,

2) дају упутства да радници престану радити у случају опасности од пожара и да се упуте на сигурно мјесто.

(3) У случају избијања пожара, од радника се не смије захтијевати да наставе рад у ситуацији у којој постоји опасност за њихов живот и здравље.

(4) Субјекти заштите од пожара омогућавају радницима да предузму мјере и радње у складу са својим знањима и расположивим техничким средствима ради избјегавања посљедица опасности од пожара, у случају када постоји озбиљна опасност по њихово здравље или здравље других лица усљед пожара, а непосредног руководиоца није могуће контактирати.

(5) Због предузимања мјера и радњи из става 4. овог члана радници не сносе одговорност, осим ако су поступали намјерно или из крајње непажње.

Члан 12.

(1) Привредно друштво и друго правно лице, као и физичко лице које израђује техничку документацију, инвеститори и извођачи радова на објектима у изради техничке документације и грађењу примјењују прописане мјере и нормативе заштите од пожара.

(2) За грађевински материјал, елементе, опрему и друге материјале који се уграђују у објекат, а који су од посебног значаја за спречавање настанка или ширења пожара у том објекту, обезбјеђују се докази о њиховој ватроотпорности и пожарним карактеристикама.

(3) За уграђени материјал из става 2. овог члана извођач радова обавезан је да прибави доказе о њиховој ватроотпорности и пожарним карактеристикама и да их да на увид Министарству прије издавања сагласности из члана 28. став 1. овог закона.

(4) За финалну обраду водоравних и вертикалних површина излаза и излазних путева у објектима уграђују се само материјали одређених пожарних карактеристика.

Члан 13.

Осим мјера заштите од пожара прописаних овим законом, скупштине јединица локалне самоуправе могу, у складу са потребама, прописати и друге мјере којима је циљ спречавање избијања и ширења пожара и спасавање људи и имовине угрожених пожаром, у складу са овим законом.

ГЛАВА III

ПЛАНИРАЊЕ И ОРГАНИЗОВАЊЕ ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 14.

(1) Организовање и спровођење мјера заштите од пожара врши се на основу овог закона и других закона и прописа донесених на основу закона и општих аката, као и планова заштите од пожара.

(2) Скупштина јединице локалне самоуправе, у складу са овим законом и другим прописима, доноси план заштите од пожара.

(3) План заштите од пожара доносе привредна друштва и друга правна лица, органи управе, у складу са овим законом, одлукама и плановима заштите од пожара јединице локалне самоуправе и другим прописима којима се регулише материја која се односи на систем заштите од пожара.

(4) План заштите од пожара у привредним друштвима и другим правним лицима доноси одговарајући орган управљања, а у органима управе и органима јединице локалне самоуправе, руководилац који руководи тим органом.

(5) Органи управе, јединице локалне самоуправе, у складу са својим правима и дужностима утврђеним законом, брину се о успјешном функционисању заштите од пожара и спровођењу мјера прописаних од привредних друштава и других правних лица, органа управе и других органа, предузетника и других физичких лица и врше друге законом одређене послове у вези са спровођењем и унапређивањем заштите од пожара.

(6) План заштите од пожара јединице локалне самоуправе, привредних друштава и других правних лица и предузетника који су власници, односно корисници објеката или земљишта из члана 9. ст. 1. и 2. овог закона мора бити усклађен са промјенама насталим као посљедица урбанистичких, техничко-технолошких и других промјена од значаја за заштиту од пожара.

(7) План заштите од пожара израђује привредно друштво или друго правно лице које је овлашћено за израду елабората заштите од пожара.

(8) На план заштите од пожара, као и на измјене и допуне плана надлежна организациона јединица Министарства рјешењем даје сагласност.

Члан 15.

(1) У плану заштите од пожара утврђују се:

- 1) процјена угрожености од пожара,
- 2) организација заштите од пожара,
- 3) начин употребе ватрогасно-спасилачких јединица,
- 4) систем обавјештавања,
- 5) поступак у случају пожара,
- 6) техничка опрема и средства за гашење пожара,
- 7) начин снабдијевања водом,
- 8) путеви, пролази и прилази,
- 9) процјена максималног броја људи који се могу безбједно евакуисати из објекта,

10) сарадња са другим ватрогасно-спасилачким јединицама, јединицама и формацијама Оружаних снага Босне и Херцеговине,

11) друге мјере потребне за успјешно функционисање и унапређивање заштите од пожара и спровођење надзора над извршавањем мјера заштите од пожара.

(2) Методологију за израду планова заштите од пожара, у складу са одредбама става 1. овог члана, прописује министар.

Члан 16.

(1) Привредна друштва и друга правна лица и предузетници који су власници, односно корисници објеката или земљишта категорија I и II степена ризика угрожености од

пожара обавезно имају план евакуације и упутства за поступање у случају пожара, истакнута на видљивом мјесту.

(2) Привредна друштва и друга правна лица и предузетници који су власници, односно корисници објеката или земљишта категорија III и IV степена ризика угрожености од пожара, у складу са чланом 17. овог закона, доносе план евакуације и упутства за поступање у случају пожара, који су истакнути на видљивом мјесту.

Члан 17.

(1) Привредна друштва и друга правна лица и предузетници који су власници, односно корисници пословних, индустријских и објеката јавне намјене и слободностојећих гаража, а разврстани су у категорије III и IV степена ризика угрожености од пожара, а који нису обавезни да имају план заштите од пожара према члану 9. овог закона, доносе правила заштите од пожара, која обухватају:

1) организацију технолошких процеса на начин да ризик од избијања и ширења пожара буде отклоњен, а да у случају његовог избијања, буде омогућена безбједна евакуација људи и имовине и спријечено његово ширење,

2) заштиту од пожара у зависности од намјене објекта са потребним бројем лица оспособљених за обављање послова заштите од пожара,

3) план евакуације и упутства за поступање у случају пожара,

4) начин оспособљавања запослених лица за спровођење мјера заштите од пожара,

5) права, обавезе и одговорности запослених лица за спровођење превентивних мјера заштите од пожара,

6) процјену максималног броја људи који се могу безбједно евакуисати из објекта.

(2) Заједница етажних власника доноси план евакуације и упутства за поступање у случају пожара из става 1. тачка 3) овог члана.

(3) План евакуације и упутства за поступање у случају пожара из става 1. тачка 3) овог члана морају бити истакнути на видљивом мјесту.

(4) Субјекти из става 1. овог члана обавезни су да поступају по процјенама из правила заштите од пожара.

ГЛАВА IV

МЈЕРЕ ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 18.

Мјере заштите од пожара у смислу овог закона су:

1) избор локације и диспозиције објекта, као и избор материјала, уређаја, инсталација и конструкција којим се спречава пожар или могућност избијања и ширења пожара своди на најмању мјеру,

2) изградња прилазних путева и пролаза,

3) обезбјеђење потребних количина воде и других средстава за гашење пожара,

4) избор и одржавање технолошких процеса и уређаја којима се обезбјеђује сигурност против пожара,

5) забрана употребе отворене ватре и других извора паљења у објектима и просторијама у којима би због тога могло доћи до пожара,

6) начин спасавања људи и имовине,

7) постављање уређаја за јављање, гашење пожара и спречавање његовог ширења, уређаја за мјерење концентрације експлозивних смјеса (гасови, пара и прашина) и других уређаја за контролу безбједног одвијања технолошког процеса,

8) одржавање и контрола исправности уређаја и инсталација чија неисправност може утицати на настанак и ширење пожара,

9) организовање службе осматрања и обезбјеђење опреме и средстава за гашење шумских пожара,

10) забрана паљења корова и другог пољопривредног отпада без претходног обавјештавања ватрогасно-спасилачке јединице и предузимања свих неопходних радњи с циљем спречавања ширења ватре.

Члан 19.

(1) Документима просторног уређења у односу на мјере заштите од пожара утврђују се:

1) систем објеката водоснабдијевања, развој примарне и секундарне мреже са одговарајућим капацитетима за потребе заштите од пожара,

2) удаљеност између зона предвиђених за индустријске објекте, складишта запаљивих течности, гасова и експлозивних материја,

3) удаљеност између објеката различите намјене унутар индустријске зоне,

4) ширина путева који омогућавају приступ ватрогасним возилима до сваког објекта и њихово маневрисање за вријеме гашења пожара,

5) носиоци израде докумената просторног уређења који су обавезни да у посебној цјелини дефинишу мјере заштите од пожара и експлозије.

(2) У поступку израде и доношења докумената просторног уређења или у поступку њихове измјене или допуне прибавља се мишљење Министарства у вези са планираним мјерама заштите од пожара.

(3) Министар доноси правилник којим се прописују технички нормативи за приступне путеве, окретнице и уређене платое за ватрогасна возила у близини објекта код којих је повећан ризик од пожара.

Члан 20.

(1) Грађевински објекти граде се на мјесту и на начин да се тиме не ствара опасност од пожара за друге објекте.

(2) На постојећим објектима не могу се изводити радови који би могли довести до смањења безбједности од пожара на објекту или на сусједним објектима.

(3) Извођач радова на објектима из ст. 1. и 2. овог члана обавезан је да, у писаној форми, одреди и предузме у складу са тим потребне мјере за спречавање избијања и ширења пожара и да обезбједи потребна средства и опрему за гашење пожара.

Члан 21.

(1) У техничкој документацији за стамбене објекте са четири и више надземних етажа, објектима намијењеним за јавну употребу у којима се окупља или борави, односно ради већи број лица, болнице, хотели, пансионери, угоститељски објекти, спортске и друге дворане, робне куће, тржни центри, школе, железничке и аутобуске станице, аеродроми и други слични објекти и у индустријским објектима одређују се пожарни сектори.

(2) Спровођење одговарајућих мјера заштите од пожара у објектима из става 1. овог члана зависи од намјене, издвојености и висине објекта, чија се класификација, степен отпорности према пожару и безбједност евакуације одређује Правилником о техничким нормативима заштите од пожара у објектима у којима се окупља, борави или ради већи број лица, који доноси министар.

Члан 22.

(1) У објектима из члана 21. овог закона из пожарних сектора мора бити омогућена безбједна евакуација у случају пожара, а путеви евакуације морају имати довољну пропусност и бити на сигуран начин заштићени од ватре и дима.

(2) Пожарни сектори одређују се на основу стандарда и анализе пожарног оптерећења, начина ширења пожара, пожарног ризика и материјалне вриједности објекта или његовог дијела.

(3) Продори електричне, водоводне, гријне, климатичке и вентилационе инсталације изведени су тако да

спречавају продор дима и топлоте из једног пожарног сектора у други.

(4) Министарство у сједишту даје мишљење на све материјале који се уграђују у зидове и друге грађевинске елементе између пожарних сектора, као и на ватроотпорне премазе, а њихова уградња мора бити повјерена привредном друштву или другом правном лицу овлашћеном од произвођача.

Члан 23.

(1) Уз захтјев за издавање грађевинске дозволе прилаже се и рјешење о извршеној ревизији Министарства на мјере и нормативе заштите од пожара одређене у техничкој документацији.

(2) Министарство у сједишту врши ревизију пројектне документације за грађење:

1) објеката за прераду нафте, нафтних деривата, за паљивих течности и гасова,

2) објеката за производњу експлозивних материја,

3) производних објеката у којима се на једном локалитету у више објеката обавља јединствен технолошки процес, објеката преко 3.000 m², складишних објеката преко 1.500 m² и високорегалних складишта,

4) објеката за производњу електричне енергије,

5) објеката за производњу енергије из обновљених извора енергије (вјетар, био-гас, соларна енергија, геотермална енергија, депонијски гас, гас из комуналних отпадних вода), као и електрана са комбинованом производњом инсталиране снаге изнад 50 kW,

6) високих брана и акумулација напуњених водом, јаловином или пепелом за које је прописано техничко осматрање,

7) трафостаница напона изнад 110 kV,

8) тунела дужих од 1.000 m,

9) међународних и магистралних продуктовода, гасовода и нафтовода за транспорт, гасовода називног радног натпритиска више од 16 бара, уколико прелазе најмање двије јединице локалне самоуправе, магистралних и регионалних топлодалековода, објеката за производњу био-дизела,

10) стадиона за 10.000 и више гледалаца, објеката конструктивног распона 50 m и више, објеката висине 22 m и више, силоса капацитета више од 10.000 m³,

11) постројења за третман опасног отпада, спаљивањем или хемијским поступцима, капацитета више од 70 t дневно,

12) постројења за третман неопасног отпада спаљивањем, термичким и/или физичким, физичко-хемијским, хемијским поступцима, као и централних складишта и/или депонија за одлагање опасног отпада,

13) регионалних депонија, односно депонија за одлагање неопасног отпада за подручје преко 200.000 становника,

14) аеродрома и хелидрома,

15) пристаништа, лука, марина и пристана (понтон),

16) јавне жељезничке инфраструктуре са прикључцима,

17) телекомуникационих објеката (базних станица), односно мрежа, система или средстава који су од међународног и магистралног значаја који се граде на територији двију или више јединица локалне самоуправе, закључно са главним капацитетима,

18) далеководна који се граде на територији двију или више јединица локалне самоуправе,

19) ауто-путева и брзих путева, путних објеката и саобраћајних прикључака на те путеве и граничних прелаза,

20) других објеката од посебног значаја за Републику Српску.

(3) Надлежне организационе јединице Министарства врше ревизију пројектне документације за грађење:

1) објеката и простора намијењених за обављање пословних дјелатности,

2) нафтовода, продуктовода и гасовода,

3) трафостаница напона до 110 kV,

4) далеководна који се граде на територији јединице локалне самоуправе,

5) складишних објеката до 1.500 m²,

6) производних објеката до 3.000 m²,

7) тунела дужине до 1.000 m,

8) објеката који су намијењени за јавну употребу у којима се окупља или борави, односно ради већи број лица конструктивног распона до 50 m (болнице, угоститељски објекти, спортске и друге дворане, робне куће, тржни центри, школе, жељезничке и аутобуске станице и други слични објекти),

9) објеката здравствених установа, стационара и домова за смјештај лица са посебним потребама и објеката казне-поправних установа конструктивног распона до 50 m,

10) објеката блоковског типа,

11) надземних и подземних гаража за аутомобиле,

12) телекомуникационих објеката, односно мрежа, система или средстава који се граде на територији једне јединице локалне самоуправе,

13) депонија, односно депонија за одлагање неопасног отпада за подручје настањено до 200.000 становника,

14) објеката за производњу енергије из обновљених извора енергије (вјетар, био-гас, соларна енергија, геотермална енергија, депонијски гас, гас из комуналних отпадних вода), као и електрана са комбинованом производњом инсталиране снаге до 50 kW,

15) магистралних, регионалних, локалних и некатегорисаних путева, путних објеката и саобраћајних прикључака на те путеве,

16) објеката за експлоатацију, прераду и оплемењивање руда (површински копови).

(4) За индивидуалну стамбену изградњу и објекте који се повремено користе за боравак и одмор Министарство не врши ревизију.

(5) Ревизије из ст. 2. и 3. овог члана врше се за цијели објекат, а када се објекат гради по дијеловима, ревизија се врши за дио објекта, ако тај дио објекта представља засебну техничку и функционалну цјелину и може се самостално користити.

(6) Ревизију на предвиђене нормативе заштите од пожара у техничкој документацији за грађење магацина за смјештај експлозивних материја, као и објеката за ускладиштавање и трговински промет запаљивих течности, за паљивих гасова и гаса у боцама врши Министарство у сједишту, односно надлежна организационо јединица Министарства, у складу са прописима којим се регулише промет експлозивних материја и запаљивих течности и гасова.

(7) Министар, у сарадњи са министром енергетике и рударства, доноси правилник којим се прописују технички нормативи за заштиту електроенергетских постројења и уређаја од пожара.

Члан 24.

(1) Привредна друштва и друга правна лица која израђују техничку документацију за грађење објеката обавезна су да:

1) при изради техничке документације уградње све прописане мјере заштите од пожара у складу са технолошким пројектним задатком,

2) уз техничку документацију израде прилог заштите од пожара са знаком свих опасности које се могу појавити при коришћењу објекта и мјера које су предвиђене у техничкој документацији да би се те опасности отклониле,

3) наведу све прописе који су коришћени при изради техничке документације.

(2) Прилог из става 1. тачка 2) овог члана израђује се за сваки објекат или дио објекта или инсталације које су предмет пројектовања и садржи изјаву са сачињеном ли-

стом примијењених техничких прописа у складу са овим законом, са потписом и печатом главног пројектанта и пројектанта за заштиту од пожара.

(3) Пројектант за заштиту од пожара може бити лице које је у сталном радном односу у привредном друштву и другом правном лицу из става 1. овог члана и које има завршен студиј техничког смјера - први циклус студија са остварених 240 ECTS или 180 ECTS бодова или еквивалентом и положен стручни испит за рад на пословима заштите од пожара.

(4) Привредно друштво и друго правно лице које израђује техничку документацију, односно прилог заштите од пожара из става 1. тачка 2) овог члана, а нема запослено лице које испуњава услове за одговорног пројектанта за заштиту од пожара, закључује уговор са привредним друштвом или другим правним лицем регистрованим за израду пројектне документације, које у сталном радном односу има запосленог одговорног пројектанта за заштиту од пожара.

Члан 25.

(1) За објекте и радове за које Министарство у сједишту врши ревизију предвиђених мјера и норматива заштите од пожара у техничкој документацији, као и за индустријске објекте и објекте намијењене за јавну употребу у којима се окупља или борави већи број лица, уз техничку документацију инвеститор прилаже и посебан елаборат у коме се на сажет и цјеловит начин на основу графичких прилога, процјене и текстуалних објашњења морају приказати све мјере заштите од пожара предвиђене у техничкој документацији, са предвиђеним, односно одабраним системом заштите од пожара, његовом функционалношћу и ефикасношћу.

(2) За објекте из става 1. овог члана, за које су посебним прописом одређене мјере заштите од пожара, инвеститор не прилаже посебан елаборат, већ уз техничку документацију израђује прилог заштите од пожара из члана 24. став 1. тачка 2) овог закона.

(3) Елаборат из става 1. овог члана садржи изјаву са сачињеном листом примијењених техничких прописа у складу са овим законом, са потписом и печатом главног пројектанта и пројектанта за заштиту од пожара.

(4) За објекте у којима су уграђени системи за дојаву, заштитно дјеловање и гашење пожара, приликом израде елабората и прилога у техничкој документацији утврђује се постојање алармног плана и редослиједа активности појединих заштита.

Члан 26.

(1) За израду елабората из члана 25. овог закона може се овластити привредно друштво или друго правно лице које има запослена два пројектанта техничког смјера са завршеним студијем првог циклуса и остварених 240 ECTS бодова или еквивалентом, са најмање три године радног искуства и положеним стручним испитом за рад на пословима заштите од пожара, од којих је један у сталном радном односу, а други се може ангажовати на основу уговора.

(2) Овлашћење из става 1. овог члана рјешењем даје Министарство у сједишту, на период од пет година на захтјев привредног друштва или другог правног лица.

(3) Инспектор за експлозивне материје и послове заштите од пожара Министарства у сједишту рјешењем укида овлашћење из става 2. овог члана ако се у привредном друштву или другом правном лицу из става 1. овог члана промијене околности тако да оно не испуњава прописане услове, или ако се у поступку надзора утврди да се привредно друштво или друго правно лице приликом израде елабората не придржава прописа и других норматива заштите од пожара.

(4) Министар доноси правилник којим се прописују програм и начин полагања стручног испита за рад на пословима заштите од пожара.

Члан 27.

(1) Стручни испит за рад на пословима заштите од пожара полагају лица која имају четврти степен стручне спре-

ме (средња стручна спрема) и шест мјесеци радног искуства, односно високу стручну спрему и једну годину радног искуства на пословима заштите од пожара, пред комисијом коју рјешењем именује министар.

(2) Комисију из става 1. овог члана чине предсједник и три члана, који се бирају из реда запослених Министарства у сједишту и могу имати једног или више замјеника.

(3) Министарство издаје увјерење о положеном стручном испиту из става 1. овог члана.

(4) Висину трошкова за полагање стручног испита и за издавање увјерења о положеном стручном испиту одређује министар рјешењем.

Члан 28.

(1) Уз захтјев за издавање употребне дозволе изграђеног или реконструисаног објекта или дијела објекта који представља засебну техничку и функционалну цјелину и који се као такав може самостално користити прилаже се и сагласност Министарства, којом се утврђује да су у њима спроведене мјере заштите од пожара одређене техничком документацијом.

(2) Сагласност из става 1. овог члана за објекте из члана 23. ст. 2, 5. и 6. овог закона даје Министарство у сједишту, а за објекте из члана 23. ст. 3, 5. и 6. овог закона даје надлежна организациона јединица Министарства.

(3) Одобрење за употребу објекта у којем су уграђени систем за дојаву и гашење пожара, уређаји за контролно и заштитно дјеловање и уређаји за спречавање ширења пожара може се издати након што се испита њихова исправност и оптимално дјеловање у складу са пројектним рјешењем и примијењеним стандардима и нормативима.

(4) Испитивање исправности и периодично испитивање из става 3. овог члана према техничким прописима и упутствима произвођача могу вршити само привредна друштва и друга правна лица која су регистрована за ту дјелатност и који су добили одобрење Министарства на период од пет година.

(5) Министар доноси правилник којим се прописују технички нормативи за стабилне инсталације за дојаву пожара.

Члан 29.

(1) Електричне, вентилационе, гасне, нафтоводне, топоводне, громобранске и друге инсталације и уређаји, као и димоводи, морају се поставити, односно изводити, користити и одржавати према прописаним техничким нормативима и обавезним стандардима и упутствима произвођача, о чему мора постојати документација.

(2) Системи за вентилацију или климатизацију у просторијама у којима се ствара запаљива прашина или паре масноће морају се редовно прегледати, а наведени системи чистити по потреби, а најмање свака три мјесеца, о чему се води евиденција.

(3) Инсталације и уређаји из става 1. овог члана, као и димоводи и ложишта могу се употребљавати само ако су исправни и ако су правилно постављени.

(4) Јединице локалне самоуправе Републике Српске обавезне су да донесу одлуку о формирању димњачарске службе или потпишу уговор са правним лицима или предузетницима који врше ту дјелатност, која подразумијева обавезу чишћења по потреби, а најмање једном годишње и контроле димоводних објеката и уређаја за ложење, изузев индивидуалних стамбених објеката.

(5) Правна лица и предузетници из става 4. овог члана морају бити регистровани код надлежног суда, односно надлежног органа јединице локалне самоуправе за обављање димњачарске дјелатности, у складу са важећим прописима о регистрацији и испуњавати услове који се односе на техничку опремљеност и стручну оспособљеност радника.

(6) Министар, у сарадњи са министром за просторно уређење, грађевинарство и екологију и министром просвјете и културе, доноси правилник којим се детаљније прописују услови који се односе на техничку опремљеност и

стручну оспособљеност радника за обављање димњачарске дјелатности.

Члан 30.

(1) Запаљиве материје могу се држати и ускладиштавати само у објектима који су за то подешени или преуређени у складу са техничким и другим прописима којима је регулисана ова материја.

(2) Отворена ватра (отворена ложишта, отворени пламен и слично) која се користи у технолошким процесима или у поступку рада у пословном простору може се употребљавати само у складу са техничким и другим прописима којим је регулисана ова материја.

Члан 31.

(1) При изградњи или реконструкцији водоводне мреже у насељеним мјестима мора се обезбиједити проточни капацитет, притисак и хидрантска мрежа за ефикасно гашење пожара.

(2) Министар доноси правилник којим се прописују технички нормативи за хидрантску мрежу за гашење пожара.

Члан 32.

(1) Субјекти заштите од пожара обавезни су да држе у приправности исправне уређаје, алат и опрему за гашење пожара на мјестима која су лако приступачна (подест, ходник, тријем и слично), заштићеним од високих и ниских температура, механичких, хемијских и других оштећења.

(2) У пословном простору у којем, с обзиром на природу посла који се обавља, пријети опасност од избијања или ширења пожара морају се предузети прописане мјере или мјере наложене од надлежног инспектора за заштиту од пожара (држање у приправности одговарајућих справа, алата и других средстава за почетно гашење пожара, као и друге одговарајуће мјере).

Члан 33.

(1) Јединице локалне самоуправе, мјесне заједнице, привредна друштва и друга правна лица, органи управе, предузетници у области пољопривреде и пољопривредни произвођачи за вријеме јесење и прољетне припреме ораница за сјетву, жетве и вршидбе предузимају опште и посебне мјере заштите стрних усјева од пожара.

(2) Под општим мјерама заштите од пожара подразумијева се организација дежурстава ватрогасних возила на територији више мјесних заједница у периоду из става 1. овог члана.

(3) Под посебним мјерама заштите стрних усјева од пожара подразумијева се: организовање сталног дежурства, осматрачке службе, службе везе и обавјештења и контрола над спровођењем тих и других мјера заштите од пожара.

(4) Министар, у сарадњи са министром пољопривреде, шумарства и водопривреде, доноси правилник којим се прописују посебне мјере заштите од пожара шума и усјева.

Члан 34.

(1) У објектима у којима се одржавају јавни скупови, приредбе, сајмови и слично, организатори су обавезни да за вријеме њиховог трајања обезбиједи ватрогасно-спасилачко дежурство.

(2) У привредним друштвима и другим правним лицима ватрогасно-спасилачко дежурство се организује и у току процеса рада када је повећана опасност од избијања пожара.

(3) Под ватрогасно-спасилачким дежурствима из ст. 1. и 2. овог члана подразумијева се присуство више лица стручно оспособљених за гашење пожара са одговарајућом опремом и средствима за благовремено гашење почетних пожара.

(4) При пројектовању и изградњи високих стамбених објеката и објеката намијењених за јавну употребу у којима се окупља или борави, односно ради већи број лица (болнице, хотели, пансиони, спортске и друге дворане, робне

куће, тржни центри површине преко 500 m², аеродроми и други слични објекти) и индустријским објектима обавезно је постављање уређаја који омогућавају откривање и јављање пожара.

(5) При пројектовању и изградњи високих објеката (осим стамбених зграда), зграда архива и документације од посебних вриједности, објеката у којима се обавља трговина, а чија је површина преко 3.500 m², објекта који служи за изложбе површине преко 1.000 m², музеја, биоскопа, позоришта, аеродромских зграда површине преко 1.000 m², поред уређаја из става 4. овог члана, обавезна је уградња уређаја који омогућавају благовремено гашење пожара (стабилни системи за гашење пожара).

(6) Уређаји за откривање и јављање пожара и уређаји за гашење пожара морају се одржавати у исправном стању, у складу са техничким прописима и упутствима произвођача, тако да се обезбиједи њихово стално и несметано функционисање.

(7) У објектима у којима се одвијају технолошки процеси у којима се производе, прерађују, користе и ускладиштавају запаљиве, експлозивне и друге опасне материје, поред уређаја из става 4. овог члана, обавезна је и уградња:

1) уређаја који омогућавају благовремено гашење пожара (стабилни системи за гашење пожара) и спречавање његовог ширења,

2) уређаја за мјерење концентрације експлозивних смјеса (гасови, паре и прашина),

3) других уређаја за контролу безбједног одвијања технолошког процеса, зависно од намјене објеката и опасности од појаве пожара.

(8) Министар доноси правилник којим се прописују технички нормативи за израду техничке документације којом морају бити снабђени системи, опрема и уређаји за откривање пожара и алармирање.

Члан 35.

(1) Привредно друштво и друго правно лице које ставља у промет уређаје, опрему и средства за заштиту од пожара обавезно је да прије стављања у промет прибави атест (исправу) регистроване или овлашћене организације, у складу са прописом којим се уређује стандардизација у Републици Српској, а за опрему која се користи у технолошким и другим процесима са лакозапаљивим материјама обавезно је да Министарству у сједишту достави доказ о извршеном испитивању њихове усклађености са прописима и стандардима о заштити од пожара земље поријекла.

(2) За стављање у промет уређаја, опреме и средстава за заштиту од пожара из става 1. овог члана и уређаја из члана 34. став 6. овог закона и услове за редовно испитивање и сервисирање мишљење даје Министарство у сједишту.

Члан 36.

(1) Корисници ручних и превозних апарата за гашење почетног пожара обавезни су да обезбиједи редовно испитивање апарата према упутству произвођача, односно стандардима, а најмање једном у шест мјесеци.

(2) Испитивање апарата из става 1. овог члана, који се налазе у употреби, може вршити привредно друштво и друго правно лице и предузетник који су регистровани за ту дјелатност, а имају одговарајућу техничку опрему, пословни простор и стручне раднике на основу одобрења које рјешењем даје Министарство у сједишту, на период од пет година.

(3) О извршеним испитивањима и прегледима води се евиденција, која садржи идентификациони број апарата, име радника који врши испитивање и датум испитивања.

(4) Министар доноси правилник којим се уређује вођење евиденција из става 3. овог члана.

(5) Министар, у сарадњи са министром за просторно уређење, грађевинарство и екологију, доноси правилник којим се прописују посебни услови за простор, техничку опремљеност и оспособљеност сервисера, који морају бити испуњени за вршење контролног испитивања апарата за гашење почетног пожара.

Члан 37.

(1) Корисник објекта у којем су уграђени системи за дојаву и гашење пожара, хидрантска мрежа, уређаји за контролу и заштитно дјеловање и уређаји за спречавање ширења пожара, обавезан је да обезбједи њихову исправност, функционалност, као и њихово редовно испитивање према техничким прописима и упутству произвођача, а најмање једном годишње, о чему се води евиденција.

(2) Испитивање хидрантске мреже може вршити привредно друштво и друго правно лице које је регистровано за обављање те дјелатности, а има одговарајућу опрему и запослене раднике са најмање средњом стручном спремом техничке струке и положеним стручним испитом за рад на пословима заштите од пожара.

(3) Испитивање хидрантске мреже за властите објекте може вршити привредно друштво и друго правно лице, под условом да има одговарајућу опрему и запослене раднике са најмање средњом стручном спремом техничке струке и положеним стручним испитом за рад на пословима заштите од пожара.

(4) Привредно друштво и друго правно лице сачињавају записник о извршеном испитивању, који потписују лице које је извршило испитивање и одговорно лице које има завршен студиј техничког смјера - први циклус студија са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалент, и положен стручни испит за рад на пословима заштите од пожара.

(5) Одговорно лице из става 4. овог члана може бити и лице које је извршило испитивање хидрантске мреже из ст. 1. и 3. овог члана.

Члан 38.

(1) Привредна друштва и друга правна лица и органи управе обавезни су да општим актом утврде мјере и радње у вези са спровођењем и унапређивањем заштите од пожара и одреде радника који је одговоран за спровођење мјера заштите од пожара и стручно оспособљен за вршење послова заштите од пожара.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, привредна друштва и друга правна лица и органи управе могу повјерити спровођење мјера заштите од пожара привредном друштву, другом правном лицу или предузетнику који су оспособљени и регистровани за ту дјелатност и имају у радном односу најмање једно запослено лице са положеним стручним испитом за рад на пословима заштите од пожара, којима достављају све податке битне за безбједност радника са становишта заштите од пожара.

(3) Субјекти заштите од пожара, разврстани у одговарајућу категорију степена ризика угрожености од пожара, обавезни су да организују заштиту од пожара, у складу са рјешењем о разврставању.

(4) Субјекти заштите од пожара, полазећи од својих услова и потреба, а у складу са прописима о заштити од пожара, утврђују општим актом:

1) радна упутства која морају садржавати мјере заштите од пожара за све технолошке јединице гдје постоји опасност од пожара, уз разраду обавеза према радном упутству и другим прописима сваког појединог радника у вези са контролом и спровођењем прописа из области заштите од пожара, као и мјерама прве помоћи и мјерама за евакуацију радника,

2) организацију, дјелокруг и овлашћење службе заштите од пожара,

3) начин вршења унутрашње контроле спровођења заштите од пожара, те дужности, одговорности и овлашћења радника који ту контролу непосредно врше, стручну спрему руководиоца службе и других радника који обављају послове заштите од пожара,

4) поступак и начин упознавања радника приликом ступања на рад или распоређивања на друго радно мјесто са опасностима од пожара које се тичу тог радног мјеста, као и начин обучавања радника у руковању средствима и опремом за гашење пожара,

5) просторије, просторе и мјеста на којима се не смије производити, користити или преносити отворена ватра,

6) врсту и количину опреме и средстава за гашење пожара, распоред опреме и средстава, као и вријеме повременог испитивања њихове исправности,

7) задатке и одговорности радника који руководе пословима у вези са спровођењем заштите од пожара,

8) одговорност радника због непридржавања прописаних мјера заштите од пожара,

9) дужности и понашање радника у случају избијања пожара,

10) начин сарадње службе заштите од пожара са осталим службама које раде на унапређивању заштите од пожара, службом заштите на раду, системом органа цивилне заштите, службом хитне помоћи и овлашћеним привредним друштвима и другим правним лицем из члана 26. овог закона.

(5) Одговорно лице из става 1. овог члана, радник привредног друштва, другог правног лица и предузетник којем је повјерено спровођење мјера заштите од пожара, као и руководиоца посебно организоване службе заштите од пожара из става 4. тачка 3) овог члана може бити лице које има најмање средњу стручну спрему одговарајућег техничког смјера (ватрогасне, грађевинске, машинске, металске, браварске, хемијске и електричарске) и положен стручни испит за обављање послова заштите од пожара.

(6) Одговорно лице из става 1. овог члана не сматра се одговорним за посљедице настале усљед законом предузетих активности на пословима заштите од пожара.

(7) Одговорно лице из става 1. овог члана има право да захтијева од субјеката из члана 9. став 4. овог закона да предузму одговарајуће мјере и да их упозна са приједлозима за ублажавање опасности од пожара за раднике.

Члан 39.

Привредна друштва и друга правна лица и органи управе на захтјев Републичке управе за инспекцијске послове (у даљем тексту: Инспекторат) достављају општи акт о заштити од пожара.

Члан 40.

(1) Привредна друштва и друга правна лица и органи управе обавезни су да обезбједи обуку која се састоји од информисања и упознавања сваког радника према посебно утврђеном програму у вези са опасношћу од пожара које се тичу послова и задатака на које је распоређен, као и о мјерама и средствима за гашење пожара, практичној употреби приручних апарата, уређаја и опреме и средстава за гашење пожара и да их упознају са материјалном и другом одговорношћу због непридржавања прописаних мјера заштите од пожара приликом:

- 1) запошљавања,
- 2) премјештаја или промјене посла,
- 3) увођења нове радне опреме или промјене опреме,
- 4) увођења нових технологија.

(2) Субјекти заштите од пожара обавезни су да једанпут у току три године врше провјеру знања радника из става 1. овог члана, о чему се води евиденција.

(3) Обука радника из става 1. овог члана спроводи се у току радног времена.

(4) Одредбе ст. 1, 2. и 3. овог члана примјењују се и на предузетнике.

Члан 41.

(1) Директор привредног друштва или другог правног лица, односно руководиоца који руководи органом управе или другим органом, руководиоци радници у привредном друштву и правном лицу, односно радници са посебним овлашћењима у органу управе, консултују раднике и омогућавају им учествовање у расправама о свим питањима која се односе на безбједност са становишта заштите од пожара.

(2) У стамбеним зградама, стамбено-пословним зградама, стамбеним зградама са гаражама и пословним зградама, за које је посебним прописима предвиђено формирање заједнице етажних власника, за спровођење прописаних и наложених мјера заштите од пожара одговорни су органи заједнице формирану у складу са тим прописима, а у осталим зградама одговоран је власник зграде.

(3) Субјекти заштите од пожара који имају закључен уговор са овлашћеном установом не ослобађају се одговорности за обављање послова заштите од пожара.

(4) Субјекти из ст. 1. и 2. овог члана ослобађају се одговорности у случају када су пожари настали као посљедица више силе која је ван њихове контроле или посебних догађаја чије посљедице није било могуће предвидјети.

Члан 42.

Осигуравајућа друштва која послују на територији Републике Српске о свим сазнањима очигледне повреде закона и других прописа, приликом утврђивања ризика и процене штете настале од пожара, без одгађања, обавјештавају надлежну организациону јединицу Министарства.

ГЛАВА V

ОРГАНИЗАЦИЈА ВАТРОГАСНО-СПАСИЛАЧКЕ СЛУЖБЕ

Члан 43.

(1) Ради учествовања у спровођењу превентивних мјера заштите од пожара, које су у функцији благовремености и повећања ефикасности ватрогасно-спасилачке интервенције, гашење пожара и спасавање људи и имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама, спровођење мјера заштите од пожара утврђених планом заштите од пожара јединице локалне самоуправе, пружање техничке помоћи у незгодама и опасним ситуацијама, те обављање и других послова у еколошким и другим несрећама, оснивају се ватрогасно-спасилачке јединице.

(2) Ватрогасно-спасилачке јединице могу бити професионалне ватрогасно-спасилачке јединице и добровољне ватрогасно-спасилачке јединице.

(3) Професионалне ватрогасно-спасилачке јединице оснивају се у складу са овим законом за подручје јединице локалне самоуправе или за дио тог подручја као територијалне ватрогасно-спасилачке јединице, а у привредним друштвима и другим правним лицима као привредне ватрогасно-спасилачке јединице.

(4) Добровољне ватрогасно-спасилачке јединице формирају се у ватрогасним друштвима, а могу се формирати и у привредним друштвима и другим правним лицима, јединицама локалне самоуправе, органима управе и другим органима.

(5) Ватрогасно-спасилачке јединице остварују задатке јединица цивилне заштите у складу са прописима којима се уређује област заштите и спасавања у ванредним ситуацијама.

Члан 44.

(1) Територијална ватрогасно-спасилачка јединица оснива се одлуком скупштине јединице локалне самоуправе, као посебна унутрашња организациона јединица административне службе јединице локалне самоуправе.

(2) Привредне ватрогасно-спасилачке јединице оснивају привредна друштва и друга правна лица.

Члан 45.

(1) Двије или више јединица локалне самоуправе могу споразумно основати заједничку територијалну ватрогасно-спасилачку јединицу.

(2) Јединица локалне самоуправе може споразумно са једним или више привредних друштава и других правних лица основати заједничку професионалну ватрогасно-спасилачку јединицу.

(3) Два или више привредних друштава и друга правна лица могу споразумно основати заједничку привредну ватрогасно-спасилачку јединицу.

Члан 46.

Територијалном ватрогасно-спасилачком јединицом руководи старјешина територијалне ватрогасно-спасилачке јединице, којег именује градоначелник, односно начелник јединице локалне самоуправе, на основу спроведеног јавног конкурса.

Члан 47.

(1) За старјешину професионалне ватрогасно-спасилачке јединице из члана 46. овог закона може се именовати лице које има завршен студиј првог циклуса са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалентом, техничког смјера.

(2) Старјешина професионалне ватрогасно-спасилачке јединице може имати замјеника, који испуњава услове из става 1. овог члана.

Члан 48.

(1) У јединицама локалне самоуправе са више од 20.000 становника обавезно се оснива територијална ватрогасно-спасилачка јединица.

(2) У јединицама локалне самоуправе до 20.000 становника обавезно се оснива територијална ватрогасно-спасилачка јединица или добровољна ватрогасно-спасилачка јединица способна за гашење пожара.

Члан 49.

(1) Ватрогасно-спасилачке јединице обавезне су да међусобно сарађују у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и у ванредним ситуацијама.

(2) У складу са одлуком Владе или закљученим уговором о међународној сарадњи, ватрогасно-спасилачке јединице сарађују са ватрогасно-спасилачким јединицама сусједних држава ради гашења пожара и спасавања људи и имовине угрожених пожаром.

Члан 50.

(1) Ватрогасно-спасилачке јединице и добровољне ватрогасно-спасилачке јединице доносе годишњи план и програм за стручно оспособљавање и усавршавање ватрогасаца-спасилаца и њихову спремност за брзо и ефикасно дјеловање у извршавању задатака, као и начин вршења провјере стручног знања ватрогасаца-спасилаца.

(2) Министарство у сједишту, даје сагласност на план и програм из става 1. овог члана, а контролу над његовим извршавањем врши надлежна организациона јединица Министарства.

(3) Ватрогасно-спасилачке јединице из става 1. овог члана, након извршавања плана и програма стручног оспособљавања и усавршавања ватрогасаца-спасилаца, организују провјеру стручног знања ватрогасаца-спасилаца.

(4) Ватрогасац-спасилац који приликом провјеравања стручног знања не покаже задовољавајући успјех не може наставити рад на пословима и задацима на које је распоређен.

Члан 51.

(1) Ватрогасно-спасилачке јединице воде евиденцију о пожарима и елементарним непогодама, као и евиденцију о учешћу у гашењу пожара и спасавању људи и имовине.

(2) Ватрогасно-спасилачке јединице и добровољне ватрогасно-спасилачке јединице из члана 48. овог закона, на захтјев скупштине јединице локалне самоуправе, достављају сталне и повремене извјештаје који се тичу послова заштите од пожара, а након извршене интервенције на гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром, достављају извјештај о интервенцији у надлежну организациону јединицу Министарства.

Члан 52.

Током вршења дужности ватрогасно-спасиоци носе униформу, а при гашењу пожара и спасавању људи и имовине носе и заштитну опрему.

Члан 53.

(1) Ватрогасно-спасилачке јединице и добровољне ватрогасно-спасилачке јединице морају имати најмање 12 ватрогасаца-спасилаца.

(2) Приликом утврђивања броја ватрогасаца-спасилаца у свим ватрогасно-спасилачким јединицама води се рачуна о способности и спремности ватрогасно-спасилачке јединице тако да свака смјена која је на дужности буде по свом бројном саставу и техничкој опреми способна за ефикасно гашење пожара.

(3) У свакој смјени присутан је број ватрогасаца-спасилаца одређен планом заштите од пожара.

(4) Током обављања послова и задатака ватрогасац-спасилац не смије бити под утицајем алкохола или опојних дрога или психотропних супстанци.

(5) Техничка опрема и средства за гашење пожара морају бити исправна и одржавају се према упутству произвођача, о чему се води евиденција.

(6) Ватрогасно-спасилачке јединице обезбјеђују минимум ватрогасно-спасилачке опреме на основу плана заштите од пожара јединице локалне самоуправе.

Члан 54.

(1) Ватрогасац-спасилац у ватрогасно-спасилачким јединицама из члана 48. овог закона може бити лице које, поред општинских услова, испуњава и сљедеће посебне услове:

1) да има најмање стручну спрему квалификованог радника одговарајуће техничке струке (ватрогасне, грађевинске, машинске, металске, браварске, хемијске и електричарске),

2) да није старије од 25 година,

3) да је здравствено и психофизички способно за вршење послова гашења пожара и спасавања људи и имовине.

(2) Министар здравља и социјалне заштите доноси правилник којим се прописују здравствени и психофизички услови из става 1. тачка 3) овог члана, а који ватрогасац-спасилац мора испуњавати.

(3) Лице из става 1. овог члана може учествовати у гашењу пожара ако је положило стручни испит за ватрогасца-спасиоца у професионалној ватрогасно-спасилачкој јединици.

(4) Општим актом територијалне ватрогасно-спасилачке јединице, односно привредног друштва и другог правног лица које је основало привредну ватрогасно-спасилачку јединицу могу се прописати и други посебни услови за обављање послова и задатака ватрогасца-спасиоца.

Члан 55.

(1) Стручни испит за руководиоца акције гашења пожара полагају старјешине професионалних ватрогасно-спасилачких јединица, њихови замјеници, радници професионалних ватрогасно-спасилачких јединица који руководе јединицом за гашење пожара, као и руководиоци добровољних ватрогасно-спасилачких јединица који руководе јединицом у гашењу пожара.

(2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, чланови (ватрогасци-спасиоци) добровољних ватрогасно-спасилачких јединица који те дужности не обављају професионално, полагају испит за руководиоца акције гашења пожара, односно за звање ватрогасац-спасилац у добровољној ватрогасно-спасилачкој јединици по правилима Ватрогасног савеза Републике Српске.

(3) Старјешина из члана 46. овог закона обавезан је да положи стручни испит за руководиоца акције гашења пожара, у року од шест мјесеци од дана именовања.

(4) Радници професионалних ватрогасно-спасилачких јединица који руководе јединицом за гашење пожара, као и руководиоци добровољних ватрогасно-спасилачких јединица из става 1. овог члана који руководе јединицом у гашењу пожара, могу полагати стручни испит за руководиоца акције гашења пожара ако имају положен стручни испит за ватрогасца-спасиоца у професионалној ватрогасно-спаси-

лачкој јединици и годину дана радног искуства на пословицама ватрогасца-спасиоца, након положеног стручног испита за ватрогасца-спасиоца.

(5) Министар доноси правилник о програму и начину полагања стручног испита за професионалне ватрогасце-спасиоце и руководиоце акције гашења пожара, правилник о униформи и функционалним ознакама ватрогасаца-спасилаца у професионалним ватрогасно-спасилачким јединицама и правила службе у ватрогасно-спасилачким јединицама.

Члан 56.

(1) Стручни испит из члана 54. став 3. овог закона, као и стручни испит из члана 55. став 1. овог закона полаже се пред испитном комисијом, коју рјешењем именује надлежна организациона јединица Министарства.

(2) Комисију из става 1. овог члана чини пет чланова од којих је један члан из Министарства, у сједишту, три члана из надлежне организационе јединице Министарства, а један члан из Ватрогасног савеза Републике Српске.

(3) Министарство издаје увјерење о положеном стручном испиту из става 1. овог члана.

(4) Ватрогасно-спасилачка јединица сноси трошкове полагања стручног испита ако је кандидата упутила на полагање.

(5) Висину трошкова за полагање стручног испита и за издавање увјерења о положеном стручном испиту одређује министар рјешењем.

Члан 57.

(1) У ватрогасно-спасилачким јединицама из члана 48. овог закона рад се одвија у смјенама, с тим што рад у једној смјени не може трајати дуже од 12 сати.

(2) Рад у једној смјени може се продужити само ако је то неопходно за гашење пожара и спасавање људи и имовине, као и за вршење неодложних послова и задатака одређених општим актом ватрогасно-спасилачке јединице.

Члан 58.

Ради организованог добровољног учествовања грађана у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама, као и ради превентивне дјелатности, пропагирања ватрогасства и вршења других задатака у вези са заштитом од пожара, у складу са овим законом и планом заштите од пожара, физичка лица и привредна друштва и друга правна лица могу оснивати ватрогасна друштва.

Члан 59.

(1) Ватрогасно друштво у свом саставу мора имати добровољну ватрогасно-спасилачку јединицу обучену за гашење пожара.

(2) Рок у којем се формира добровољна ватрогасно-спасилачка јединица, као и број ватрогасаца-спасилаца утврђује се статутом ватрогасног друштва.

(3) Лице које није навршило 18 година не може бити у саставу добровољне ватрогасно-спасилачке јединице, односно вршити гашење пожара.

(4) У добровољне ватрогасно-спасилачке јединице могу се ангажовати и професионални ватрогасци-спасиоци.

(5) У добровољним ватрогасно-спасилачким јединицама старјешине ватрогасно-спасилачке јединице и руководиоци акције гашења пожара у смјенама, послове и задатке обављају професионално.

Члан 60.

(1) У добровољној ватрогасно-спасилачкој јединици старјешина и руководиоца акције гашења пожара у смјенама морају испуњавати исте услове за заснивање радног односа као и старјешина и руководиоца акције гашења пожара у територијалној ватрогасно-спасилачкој јединици.

(2) За професионално обављање послова старјешине и руководиоца акције гашења пожара у добровољним ватро-

гасно-спасилачким јединицама, осим добровољних ватрогасно-спасилачких јединица, може се примити на рад лице које испуњава услове из члана 54. став 1. т. 1) и 3) и члана 55. став 4. овог закона.

(3) За професионалног ватрогасца-спасиоца у саставу добровољне ватрогасно-спасилачке јединице може се примити на рад лице које испуњава услове прописане за ватрогасца-спасиоца у професионалној ватрогасно-спасилачкој јединици из члана 54. ст. 1. и 4. овог закона.

(4) Професионални ватрогасци-спасиоци у добровољним и привредним ватрогасно-спасилачким јединицама имају иста права, обавезе и одговорности које су овим законом утврђене за професионалне ватрогасце-спасиоце у територијалним ватрогасно-спасилачким јединицама.

Члан 61.

(1) Ватрогасци-спасиоци у добровољним ватрогасно-спасилачким јединицама врше послове бесплатно.

(2) Лицима из става 1. овог члана која у добровољној ватрогасно-спасилачкој јединици обављају послове и задатке, а нису у радном односу, скупштина јединице локалне самоуправе, као и ватрогасно друштво могу одредити новчану накнаду.

Члан 62.

Привредно друштво или друго правно лице може одредити новчану накнаду ватрогасцима-спасиоцима добровољне ватрогасно-спасилачке јединице или одредити као мјерило за учествовање у расподјели средстава за плате.

Члан 63.

(1) Јединице локалне самоуправе, привредна друштва и друга правна лица, органи управе и предузетници помажу ватрогасна друштва у спровођењу активности за које су основана.

(2) Ако се планом заштите од пожара предвиђају обавезе ватрогасног друштва, односно добровољне ватрогасно-спасилачке јединице у гашењу пожара, спасавању људи и имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама, јединице локалне самоуправе, привредна друштва и друга правна лица, органи управе обавезни су у том случају да добровољној ватрогасно-спасилачкој јединици обезбиједи средства за вршење задатака који произлазе из плана заштите од пожара.

(3) У добровољним ватрогасно-спасилачким јединицама из става 2. овог члана мора се обезбиједити да у свакој смјени буде распоређен најмање један радник са положеним стручним испитом за руководиоца акције гашења пожара.

Члан 64.

(1) Чланови добровољних ватрогасно-спасилачких јединица који су у радном односу имају право на накнаду плате за вријеме одсуствовања са рада, када у саставу ватрогасно-спасилачке јединице учествују ради гашења пожара, спасавања људи и имовине угрожених пожаром или елементарним непогодама.

(2) Накнаду плате из става 1. овог члана исплаћује радницима привредно друштво и друго правно лице, орган управе и предузетник код којег су запослени.

(3) Ако се на тражење овлашћеног лица гашење пожара, односно спасавање људи и имовине врши на подручју друге јединице локалне самоуправе, накнада из става 2. овог члана врши се на терет те јединице локалне самоуправе, ако јединица локалне самоуправе у којој се налази сједиште ватрогасно-спасилачке јединице одбије да плати накнаду.

(4) Накнада из ст. 2. и 3. овог члана исплаћује се у висини плате коју би радник остварио да је обављао своје редовне послове и задатке.

(5) Чланови добровољне ватрогасно-спасилачке јединице који нису у радном односу, када учествују у гашењу пожара или спасавању људи и имовине могу од јединице локалне самоуправе тражити накнаду у року од 30 дана од дана извршене акције гашења пожара, односно спасавања,

а висину накнаде утврђује скупштина јединице локалне самоуправе.

Члан 65.

(1) Ради остваривања заједничких циљева, ватрогасна друштва и професионалне ватрогасно-спасилачке јединице на подручју једне или више јединица локалне самоуправе могу се удруживати у ватрогасни савез.

(2) Ватрогасни савез из става 1. овог члана и ватрогасно-спасилачке јединице, као и ватрогасна друштва могу се удруживати у Ватрогасни савез Републике Српске.

(3) Ватрогасни савез Републике Српске, поред послова и задатака утврђених статутом, врши следеће послове и задатке:

1) прати спровођење планова заштите од пожара и предузима мјере за унапређивање ватрогасства и за усклађивање планова заштите од пожара према стварним потребама,

2) пружа стручну помоћ ватрогасним савезима, ватрогасним друштвима и ватрогасно-спасилачким јединицама,

3) у сарадњи са ватрогасно-спасилачким јединицама и ватрогасним друштвима врши стручно оспособљавање ватрогасаца-спасилаца и утврђује план и програм оспособљавања руководиоца и ватрогасаца-спасилаца у добровољним ватрогасно-спасилачким јединицама,

4) доноси правила којима се уређују поједина питања за која су чланови савеза заинтересовани да буду јединствено регулисана,

5) пропацира ватрогасство и предузима мјере за његово развијање и унапређивање.

ГЛАВА VI

ГАШЕЊЕ ПОЖАРА

Члан 66.

(1) Физичко лице обавезно је да по сазнању о пожару обавијести ватрогасно-спасилачку јединицу, оперативну комуникациони центар јединице локалне самоуправе или полицијску станицу, ако није у могућности да угаси пожар или отклони непосредну опасност од избијања пожара.

(2) Привредно друштво и друго правно лице, орган управе и предузетник, у случају сазнања о пожару о томе одмах обавјештавају најближу ватрогасно-спасилачку јединицу, оперативну комуникациони центар јединице локалне самоуправе или полицијску станицу.

Члан 67.

(1) Након сазнања о пожару, ватрогасно-спасилачка јединица одмах приступа његовом гашењу, спасавању људи и имовине угрожених пожаром, без обзира на то о чијим материјалним добрима је ријеч.

(2) На начин из става 1. овог члана, ватрогасно-спасилачка јединица учествује и у отклањању посљедица у елементарним непогодама и тежим несрећама, у оквиру дјелокруга послова, односно према способности и опремљености.

Члан 68.

(1) Ако ватрогасно-спасилачка јединица не може да угаси пожар, старјешина јединице затражиће помоћ од других ватрогасно-спасилачких јединица на подручју јединице локалне самоуправе.

(2) Ватрогасно-спасилачке јединице од којих је затражена помоћ обавезне су да пруже помоћ у складу са планом заштите од пожара јединице локалне самоуправе.

(3) У гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром учествује Републичка управа цивилне заштите, у складу са прописом којим се уређује заштита и спасавање.

(4) Ако се гашење пожара или спасавање људи и имовине не може постићи на начин одређен у ставу 1. овог члана, градоначелник, односно начелник јединице локалне самоуправе може затражити од других градоначелника, од-

носно начелника јединица локалне самоуправе да учествују са својим ватрогасно-спасилачким јединицама у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром.

(5) За потребе гашења пожара или спасавање људи и имовине може се ангажовати Хеликоптерски сервис Републике Српске.

(6) Хеликоптерски сервис Републике Српске учествује у операцији гашења пожара из ваздуха и другим видовима подршке ватрогасно-спасилачким јединицама у складу са овим законом и прописом којим се уређује ова област.

Члан 69.

Гашењем пожара руководи старјешина или други руководилац ватрогасно-спасилачке јединице која је прва почела да гаси пожар, уколико се старјешине, односно руководиоци ватрогасно-спасилачких јединица које учествују у гашењу пожара другачије не договором.

Члан 70.

Ради ефикаснијег и несметаног гашења пожара и спасавања људи и имовине, руководилац гашења пожара може да:

1) забрани приступ непозваним лицима у близини мјеста пожара, као и саобраћај поред тог мјеста,

2) нареди евакуацију лица и уклањање ствари из сусједних објеката који су угрожени пожаром, као и да предузме мјере за обезбјеђење ствари које су евакуисане,

3) нареди прекид довођења електричне енергије и плина,

4) нареди дјелимично или потпуно рушење објекта преко кога би се пожар могао проширити, ако се ширење пожара не може спријечити на други начин,

5) ограничи дјелимично или потпуно довод воде другим потрошачима у зони у којој се појави пожар или у цијелом насељу ради обезбјеђења потребне количине воде за гашење пожара,

6) нареди коришћење воде из оближњих бунара, цистерни, резервоара, канала и слично, који припадају привредним друштвима и другим правним лицима, органима управе и другим органима и предузетницима,

7) нареди коришћење возила привредног друштва и других правних лица, органа управе и других органа, предузетника и физичких лица ради превозења настрадалих у пожару до најближе здравствене установе,

8) насилно отвори закључани објекат или просторију ради гашења пожара и спасавања људи и имовине,

9) нареди лицима која станују у непосредној близини мјеста пожара, као и лицима која се затекну на мјесту пожара да пруже помоћ у гашењу пожара и спасавању људи и имовине,

10) нареди употребу средстава за узбуђивање и обавјештавање ради бржег окупљања ватрогасаца-спасилаца.

Члан 71.

(1) У случају избијања пожара већих размјера, опасности од наглог ширења пожара, опасности да пожар угрози живог људи, животиња или имовине у већем обиму, када расположиве ватрогасно-спасилачке јединице не могу сузбити пожар, градоначелник, односно начелник на подручју јединице локалне самоуправе може наредити свим способним физичким лицима на подручју јединице локалне самоуправе старијим од 18 година да учествују у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и да за потребе гашења дају на располагање алат, превозна, техничка и друга средства.

(2) Гашењем пожара и спасавањем људи и имовине у случају из става 1. овог члана руководи градоначелник, односно начелник јединице локалне самоуправе, односно лице које овласти градоначелник, односно начелник, а ако је пожар захватио подручје више јединица локалне самоуправе - Републичка управа цивилне заштите.

(3) Градоначелник, односно начелник јединице локалне самоуправе може у случајевима из става 1. овог члана наре-

дити субјектима заштите од пожара да за потребе гашења ставе на располагање потребан број људи, алат, превозна, техничка и друга средства потребна за гашење пожара и спасавање људи и имовине.

(4) На лица која по одредбама става 3. овог члана учествују у гашењу пожара примјењују се одредбе прописа о здравственом осигурању ако то право не могу остварити по другом основу.

Члан 72.

Територијалне ватрогасно-спасилачке јединице обавезне су да у гашењу пожара пруже помоћ војним ватрогасно-спасилачким јединицама, на захтјев војног старјешине.

Члан 73.

Чланови ватрогасних друштава за вријеме стручног оспособљавања и усавршавања, као и учествовања у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама, у вршењу задатака своје ватрогасно-спасилачке јединице, као и лица која учествују у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром у вршењу својих дужности у складу са одредбама чл. 66. став 1. и 71. овог закона, имају права из здравственог осигурања у складу са законом.

Члан 74.

(1) Ватрогасно-спасилачке јединице које по захтјеву за пружање помоћи учествују у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром и елементарним непогодама изван подручја свог дјеловања имају право на накнаду стварне штете проузроковане на техничкој опреми, као и накнаду неопходних трошкова које су имале при учествовању у гашењу пожара (оштећена опрема, средства утрошена за гашење пожара, гориво, дневнице и друго).

(2) Накнаду штете из става 1. овог члана сноси јединица локалне самоуправе која је тражила помоћ, а јединица локалне самоуправе која је исплатила накнаду може да тражи поврат исплаћене накнаде од привредног друштва и другог правног лица или предузетника чија је имовина спасавана.

Члан 75.

(1) Накнаду у висини стварне штете привредним друштвима и другим правним лицима, предузетницима и физичким лицима у случајевима из члана 70. т. 4), 6) и 7) овог закона плаћа јединица локалне самоуправе на чијем подручју је пожар гашен.

(2) Висину штете из става 1. овог члана утврђује скупштина јединице локалне самоуправе.

ГЛАВА VII

НАДЗОР НАД СПРОВОЂЕЊЕМ МЈЕРА ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 76.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

(2) Надзор над спровођењем мјера заштите од пожара одређених овим законом и плановима заштите од пожара, као и над спровођењем прописа о техничким нормативима у вези са заштитом од пожара врши Инспекторат.

(3) Инспекцијске послове из става 2. овог члана из области заштите од пожара врше инспектори за заштиту од пожара.

(4) Контролу над радом ватрогасно-спасилачке јединице у вези са спремношћу и техничком опремљеношћу јединице, стручним оспособљавањем и усавршавањем ватрогасно-спасилаца и способношћу ватрогасно-спасилачке јединице за гашење пожара врши надлежна организациона јединица Министарства.

(5) Изузетно од става 2. овог члана, контролу над примјеном прописа о техничким нормативима заштите од пожара код привредних друштава или других правних лица која уз техничку документацију за грађење израђују при-

логе и елаборате заштите од пожара врши инспектор за експлозивне материје и послове заштите од пожара у Министарству.

(6) Министарство врши надзор над примјеном прописа заштите од пожара у техничкој документацији за грађење објеката и изграђених објеката у поступку издавања рјешења о извршеној ревизији из члана 23, односно у поступку давања сагласности из члана 28. овог закона, као и преглед документације и контролу усаглашености документације и стварног стања објеката, у поступку категоризације угрожености од пожара.

Члан 77.

(1) Ватрогасно-спасилачке јединице из члана 48. овог закона, посредством радника, врше поједине стручне послове надзора који се односе на благовременост и повећање ефикасности ватрогасно-спасилачке интервенције, функционалност пожарних путева и прилаза електричним разводним таблама, хидрантима, апаратима, блокадним вентилима гасних инсталација и инсталација са запаљивим течностима, забрану коришћења отвореног пламена и пушења на пожарно угроженим просторима.

(2) Послове из става 1. овог члана могу вршити само руководиоци акције гашења пожара.

(3) О извршеној контроли сачињава се записник са приједлогом мјера за отклањање узрока који могу да доведу до избијања и ширења пожара, који се доставља власнику, односно кориснику објекта.

(4) Ако власник, односно корисник објекта не изврши предложене мјере из става 3. овог члана, ватрогасно-спасилачка јединица из става 1. овог члана о томе одмах обавјештава Инспекторат.

(5) Надзор над вршењем послова из става 1. овог члана врши Инспекторат.

Члан 78.

(1) У вршењу инспекцијског надзора надлежни инспектор, поред општих овлашћења прописаних законом којим се уређује област инспекција, има овлашћење и да:

1) наложи да се преуреди, премјесте, односно демонтирају димњаци, пећи, инсталације и други уређаји од којих пријети опасност да изазову пожар,

2) наложи да се изврши поправка, реконструкција, доградња и преградња на објектима, инсталацијама и уређајима у сврху спречавања, избијања и ширења пожара,

3) забрани употребу објекта или постројења ако се њиховим преуређењем или другим мјерама не може отклонити опасност од пожара за такве или сусједне објекте,

4) наложи уклањање грађевинских и других препрека, инсталација и уређаја који би у случају избијања пожара представљали сметњу за брзо и ефикасно спасавање људи и имовине и гашења пожара,

5) забрани пушење и употребу отворене ватре и свјетилки са отвореним пламеном на простору гдје се користе експлозивне материје, запаљиве течности и гасови, као и друге лакозапаљиве материје,

6) наложи да се изврши поправка, реконструкција, доградња и преградња на објектима ради спречавања убацивања предмета извана који би могли проузроковати пожар,

7) наложи да се уведе стални надзор на мјестима гдје су смјештене запаљиве материје,

8) наложи да се изврши набавка неопходне ватрогасно-спасилачке опреме и средстава за гашење пожара, у складу са планом или правилником о заштити од пожара, као и њихово чување и одржавање у исправном стању,

9) наложи да се врши редовно отклањање отпадних материјала и других предмета са мјеста на којима представљају опасност за настанак пожара,

10) наложи да се изврши обиљежавање пожарних путева и редовно врши њихово одржавање,

11) забрани даље извођење радова док извођач радова не предузме потребне мјере за спречавање избијања и ширења пожара и не обезбиједи потребна средства и опрему за гашење пожара,

12) забрани даљу градњу објекта док се не отклоне недостаци у пројектној документацији израђеној супротно прописима, стандардима и другим нормативима заштите од пожара,

13) забрани паљење корова и другог пољопривредног отпада лицима која не предузму неопходне радње у циљу спречавања ширења ватре,

14) нареди предузимање и других мјера прописаних техничким прописима ради спречавања избијања и ширења пожара.

(2) Прије одређивања мјера из става 1. т. 1) до 4) овог члана инспектор може одредити и стручни комисијски преглед објекта и постројења.

(3) Инспектор за експлозивне материје и послове заштите од пожара надлежне организационе јединице Министарства у вршењу контроле над радом ватрогасно-спасилачке јединице и контроле техничке документације има овлашћење и дужност да предузме сљедеће мјере:

1) наложи ватрогасно-спасилачкој јединици или надлежном органу јединице локалне самоуправе да набави техничку опрему и средства која недостају, у складу са планом заштите од пожара (јединице локалне самоуправе или привредног друштва) и програмом опремања ватрогасно-спасилачке јединице,

2) наложи поправак постојеће ватрогасно-спасилачке опреме и средстава,

3) наложи стручно оспособљавање и усавршавање ватрогасаца-спасилаца,

4) нареди предузимање и других мјера ради укупног побољшања ефикасности ватрогасно-спасилачке јединице,

5) наложи привредном друштву и другом правном лицу да у одређеном року отклони недостатке у техничкој документацији и усклади је са одговарајућим техничким прописима.

(4) Инспектор за експлозивне материје и послове заштите од пожара Министарства у сједишту у вршењу контроле примјене прописа о техничким нормативима заштите од пожара код привредних друштава и других правних лица који уз техничку документацију за грађење израђују прилоге и елаборате заштите од пожара из чл. 24. и 25. овог закона има овлашћење и дужност да предузме сљедеће мјере:

1) рјешењем наложи привредном друштву и другом правном лицу да у одређеном року отклони недостатке у техничкој документацији и усклади је са одговарајућим техничким прописима,

2) наложи привредном друштву и другом правном лицу да у одређеном року изврши попуну радних мјеста са одговарајућим бројем радника у складу са чланом 26. овог закона, потребних за израду елабората заштите од пожара,

3) да укине овлашћење које је издато привредном друштву и другом правном лицу у складу са чланом 26. ст. 1. и 2. и чланом 36. став 2. овог закона.

Члан 79.

Ако се утврди да се при коришћењу објекта или дијела објекта или инсталација или уређаја не спроводе прописане или наложене мјере заштите од пожара, па због тога пријети непосредна опасност од избијања пожара, инспектор за заштиту од пожара забрањује даље коришћење објекта или дијела објекта или инсталација или уређаја док се прописана, односно наложена мјера не спроведе.

Члан 80.

Ако инспектор утврди да су стављени у промет уређаји, средства и опрема из члана 35. овог закона уз које увозник

или заступник стране фирме није кориснику испоручио потребну документацију, он рјешењем забрањује њихову даљу употребу.

Члан 81.

(1) Привредна друштва и друга правна лица, органи управе, предузетник и друга физичка лица у одређеним роковима отклањају недостатке наложене извршним рјешењем инспектора за заштиту од пожара.

(2) Привредна друштва и друга правна лица, органи управе, предузетник и друга физичка лица из става 1. овог члана, одмах, а најкасније у року од три дана од остављеног рока, писмено обавјештавају инспектора да су поступили по рјешењу.

ГЛАВА VIII

ФИНАНСИРАЊЕ СИСТЕМА ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА

Члан 82.

Привредна друштва и друга правна лица, органи управе, предузетници и друга физичка лица финансирају систем заштите од пожара као дио редовне дјелатности.

Члан 83.

(1) Средства за рад територијалних ватрогасно-спасилачких јединица основаних у јединицама локалне самоуправе као посебних унутрашњих организационих јединица обезбјеђују се у буџету јединице локалне самоуправе, као и из намјенских средстава за територијалне ватрогасно-спасилачке јединице у остваривању задатака цивилне заштите и прихода које остваре вршењем услуга које не спадају у редовну дјелатност ватрогасно-спасилачких јединица, те других извора у складу са законом.

(2) Средства за рад привредних ватрогасно-спасилачких јединица обезбјеђује привредно друштво или друго правно лице које је основало ту јединицу, као и из намјенских средстава за остваривање задатака цивилне заштите, основана у складу са прописом којим се уређује област заштите и спасавања у ванредним ситуацијама.

Члан 84.

(1) Средства за рад ватрогасних друштава и добровољних ватрогасно-спасилачких јединица које су формиране у ватрогасним друштвима обезбјеђују се из буџета јединице локалне самоуправе, чланарина и поклона, намјенских средстава која се дају на коришћење као опрема и инвентар за остваривање задатака ових јединица у функционисању цивилне заштите у складу са прописом којим се уређује област заштите и спасавања у ванредним ситуацијама, те из других извора.

(2) Средства за рад добровољног ватрогасног друштва које је основано за једно или више привредних друштава или других правних лица и за рад добровољне ватрогасно-спасилачке јединице тога друштва обезбјеђују се из средстава привредног друштва, односно других правних лица за која је друштво основано, и других извора.

Члан 85.

(1) Привредна друштва и друга правна лица која на територији Републике Српске обављају дјелатност, обрачунавају и уплаћују накнаду у висини 0,03% од пословног прихода за реализацију посебних мјера заштите од пожара из члана 5. овог закона, а накнада по основу обрачунате обавезе уплаћује се на рачуне јавних прихода Републике Српске за опште уплате.

(2) Распоред прикупљених средстава по овом основу врши Министарство финансија, на сљедећи начин:

1) 40% на посебан рачун Републичке управе цивилне заштите, која искључиво служе за опремање и обуку ватрогасно-спасилачких јединица у Републици Српској, а према плану који, у складу са проценом угрожености Републике Српске, сачињава Републичка управа цивилне заштите у координацији са Ватрогасним савезом Републике Српске и ватрогасно-спасилачким јединицама локалне самоуправе, који доставља Влади на усвајање,

2) 60% на рачун буџета јединице локалне самоуправе према сједишту привредног друштва и другог правног лица које уплаћује накнаду, која искључиво служе за реализацију пројеката техничког опремања ватрогасно-спасилачких јединица локалне самоуправе и изградњу објеката које користе ватрогасно-спасилачке јединице за своје активности и чување ватрогасно-спасилачке опреме (ватрогасни домови и спремишта), као и за одржавање возила, средстава, опреме и објеката које користи ватрогасно-спасилачка јединица, те у друге сврхе које за циљ имају мјере превенције у области цивилне заштите.

(3) Влада даје сагласност на план утрошка средстава из става 2. тачка 1) овог члана.

(4) Утрошак намјенских средстава из става 2. тачка 1) овог члана врши се искључиво у складу са законом.

(5) Реализацију и утрошак средстава из ст. 1. и 2. овог члана прати Министарство, а контролу наплате и утрошка средстава врши надлежни орган или служба у чији дјелокруг спада контрола и наплата пореза.

(6) Територијалне професионалне и добровољне ватрогасно-спасилачке јединице у Републици Српској додијелјену ватрогасно-спасилачку опрему из става 2. овог члана књиже као своја основна средства.

(7) Обавезу плаћања накнаде немају буџетски корисници и органи управе, хуманитарне и невладине организације, удружења грађана и фондациије.

(8) Јединице локалне самоуправе могу уводити посебне таксе ради обезбјеђивања средстава, само за опремање и развој ватрогасно-спасилачких јединица.

(9) Републичка управа цивилне заштите, у координацији са Ватрогасним савезом Републике Српске и јединице локалне самоуправе, израђују годишњи извјештај о реализацији средстава за техничко опремање ватрогасно-спасилачких јединица јединице локалне самоуправе и изградњи објеката које користе ватрогасно-спасилачке јединице за своје активности и чување ватрогасно-спасилачке опреме, добијених по основу накнаде из става 1. овог члана и извјештај достављају Влади, најкасније до 15. јануара наредне године.

Члан 86.

(1) Средства за рад ватрогасног савеза јединице локалне самоуправе обезбјеђују се од чланарина ватрогасних друштава, из буџета и других извора.

(2) Средства за рад Ватрогасног савеза Републике Српске обезбјеђују се из чланарина које плаћају ватрогасни савези јединица локалне самоуправе, допунских средстава из буџета Републике Српске и других извора.

ГЛАВА IX

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 87.

Новчаном казном од 100 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) поступи супротно одредби члана 6. став 4. овог закона,

2) не поступи у складу са чланом 14. став 6. овог закона,

3) пали коров и други пољопривредни отпад, без претходног обавјештавања ватрогасно-спасилачке јединице и не предузме све неопходне радње у циљу спречавања ширења ватре (члан 18. тачка 10),

4) употребљава неисправне или неисправно постављене инсталације, димоводе или ложишта (члан 29. став 1),

5) држи или ускладиштава лакозапаљиве материје супротно одредби члана 30. став 1. овог закона, или користи отворену ватру супротно одредби члана 30. став 2. овог закона,

6) власник пословног простора не предузме прописане или наложене мјере заштите од пожара (члан 32. став 2),

7) не обезбиди редовно испитивање ручних и превозних апарата за гашење почетног пожара (члан 36. став 1),

8) поступи супротно одредби члана 66. став 1. овог закона,

9) спречава или омета извршење наређења руководиоца гашења пожара (чл. 69. и 70),

10) без оправданог разлога одбије да учествује у гашењу пожара и спасавању људи и имовине угрожених пожаром или ако одбије да стави на располагање ватрогасно-спасилачкој јединици алат, техничка средства, превозна и друга средства потребна за гашење пожара и спасавање људи и имовине (члан 71. став 1).

Члан 88.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице из члана 26. овог закона или привредно друштво и друго правно лице које израђује техничку документацију за грађење објеката, односно новчаном казном од 3.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај физичко лице које израђује техничку документацију за грађење објеката ако:

1) супротно прописима, стандардима и другим нормативима заштите од пожара потврди да су у потпуности примијењени прописи, стандарди и други нормативи заштите од пожара којима је обезбијеђена функционалност и ефикасност техничком документацијом привредних, односно одабраних мјера и норматива заштите од пожара (чл. 24. и 25),

2) не поступи у складу са прописима и стандардима при испитивању из члана 28. став 4, члана 36. став 2. и члана 37. овог закона, те ако та испитивања врши без одобрења из члана 28. став 4. и члана 36. став 2. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се предузетник регистрован за вршење дјелатности заштите од пожара новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ.

(3) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу из члана 26. овог закона или привредном друштву и другом правном лицу или предузетнику регистрованом за вршење дјелатности заштите од пожара, новчаном казном од 500 КМ до 3.000 КМ.

(4) Ако Републичка управа цивилне заштите средства за техничко опремање ватрогасно-спасилачких јединица користи супротно одредбама из члана 85. став 2. овог закона, казниће се новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ, а одговорно лице у Републичкој управи цивилне заштите и јединица локалне самоуправе казниће се новчаном казном од 300 КМ до 1.000. КМ.

(5) Новчаном казном од 500 КМ до 3.000 КМ казниће се одговорно лице у јединици локалне самоуправе уколико:

1) не поступи у складу са чланом 14. став 6. овог закона,

2) не спроведе предвиђене мјере из члана 29. став 4. овог закона,

3) не формирају димњачарску службу или не потпишу уговор са правним лицима или предузетницима који врше ту дјелатност (члан 29. став 4),

4) не обезбиједи бројност ватрогасаца-спасилаца из члана 53. став 1. овог закона,

5) не обезбиједи услове из члана 53. ст. 5. и 6. овог закона,

6) не пруже тражену помоћ из члана 68. став 4. овог закона.

Члан 89.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) не утврди прописану организацију (члан 9) и не поднесе захтјев за прописану категоризацију (члан 10),

2) не поступи у складу са чланом 14. став 6. овог закона,

3) не донесу акте (чл. 16. и 17),

4) при извођењу радова на објектима не предузме потребне мјере за спречавање избијања и ширења пожара и не

обезбиједи потребна средства и опрему за гашење пожара (члан 20. став 3),

5) не одреди пожарни сектор или не спроведе све техничке мјере на основу којих су ти сектори одређени (члан 21),

6) употребљава неисправне или неправилно постављене инсталације, уређаје, димоводе и ложишта, или нема документацију о одржавању (члан 29),

7) редовно не прегледају системе за вентилацију или климатизацију у којима се ствара запаљива прашина или паре масноће и о томе не воде евиденцију (члан 29. став 2),

8) држи или ускладиштава лакозапаљиве материје супротно одредбама члана 30. став 1. овог закона или користи отворену ватру супротно одредби члана 30. став 2. овог закона,

9) не држи у исправности уређаје, опрему и алат за гашење пожара на мјестима која су лако приступачна (члан 32. став 1),

10) не обезбиједи ватрогасно-спасилачко дежурство (члан 34) и ако не обезбиједи редовно испитивање ручних и превозних апарата за гашење почетног пожара (члан 36. став 1),

11) не обезбиједи редовно испитивање исправности и функционалности уређаја, односно система за дојаву и гашење пожара према упутству произвођача, а најмање једанпут годишње и ако о томе не постоји евиденција (члан 37),

12) стави у промет уређаје, опрему и средства супротно одредбама члана 35. овог закона или ако не изврши наређење о забрани употребе такве опреме (члан 80),

13) се понаша супротно одредби члана 38. овог закона,

14) не изврши обучавање и упознавање радника са опасностима од пожара и практичном употребом средстава за гашење пожара, као и прописану провјеру радника у руковању апаратима за почетно гашење пожара (члан 40),

15) не донесе план и програм стручног усавршавања ватрогасаца-спасилаца, или не организује његово спровођење, или се не врши провјера стручног знања ватрогасаца-спасилаца (члан 50),

16) не обезбиједи довољан број ватрогасаца-спасилаца (члан 53) или су ватрогасци-спасиоци под утицајем средстава из члана 53. став 4. овог закона, или не одржава техничку опрему и средстава у складу са чланом 53. став 5. овог закона,

17) по сазнању о пожару не поступи у складу са чланом 66. став 2. овог закона,

18) спречава или омета извршење наређења руководиоца гашења пожара (члан 70),

19) без оправданих разлога не стави на располагање алат, превозна, техничка и друга средства потребна за гашење пожара и спасавање људи и имовине (члан 71. став 3),

20) не спроведе мјере заштите од пожара (члан 77),

21) не уплаћују обавезе из члана 85. овог закона.

(2) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 500 КМ до 5.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву, другом правном лицу или предузетник, новчаном казном од 150 КМ до 1.500 КМ.

ГЛАВА X

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 90.

Постојеће ватрогасно-спасилачке јединице и ватрогасна друштва основана у складу са раније важећим Законом ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 91.

(1) Привредна друштва и друга правна лица и предузетници који су власници, односно корисници објеката или земљишта, а који су разврстани у категорије степена ризика угрожености од пожара доносе општи акт о заштити од пожара у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона (члан 9).

(2) Власници, односно корисници објеката који су намијењени за јавну употребу у којима се окупља или борави, односно ради већи број лица, а који већ имају одобрење за рад, обавезни су да поднесу захтјев за категоризацију објекта, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона (члан 10).

(3) Субјекти заштите од пожара обавезни су да у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донесу план евакуације и упутства за поступање у случају пожара (члан 16).

(4) Привредно друштво или друго правно лице које поседује одобрење за израду елабората обавезно је да покрене поступак за издавање овлашћења у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона (члан 26).

Члан 92.

(1) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети сљедеће прописе:

1) Правилник о условима, основима и мјерилима за разврставање привредних друштава и других правних лица, органа управе и предузетника у одговарајуће категорије степена ризика угрожености од пожара (члан 8. став 4),

2) Методологију за израду планова заштите од пожара (члан 15. став 2),

3) Правилник о техничким нормативима за приступне путеве, окретнице и уређене платое за ватрогасна возила у близини објеката код којих је повећан ризик од пожара (члан 19. став 3),

4) Правилник о техничким нормативима заштите од пожара у објектима намијењеним за јавну употребу у којима се окупља, борави или ради већи број лица (члан 21. став 2),

5) Правилник о програму и начину полагања стручног испита за рад на пословима заштите од пожара (члан 26. став 4),

6) Правилник о техничким нормативима за стабилне инсталације за дојаву пожара (члан 28. став 5),

7) Правилник о техничким нормативима за хидрантску мрежу за гашење пожара (члан 31. став 2),

8) Правилник о техничким нормативима за израду техничке документације којом морају бити снабђевени системи, опрема и уређаји за откривање пожара и алармирање (члан 34. став 8),

9) Правилник о вођењу евиденција (члан 36. став 4),

10) Правилник о програму и начину полагања стручног испита за професионалне ватрогасце-спасиоце и руководиоце акције гашења пожара (члан 55. став 5),

11) Правилник о униформи и функционалним ознакама ватрогасаца-спасилаца у професионалним ватрогасно-спасилачким јединицама (члан 56. став 5) и

12) Правила службе ватрогасно-спасилачких јединица (члан 55. став 5).

(2) Министар ће у року из става 1. овог члана, у сарадњи са министром енергетике и рударства, донијети Правилник о техничким нормативима за заштиту електроенергетских постројења и уређаја од пожара (члан 23. став 7).

(3) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, у сарадњи са министром за просторно уређење, грађевинарство и екологију и министром просвјете и културе, донијети Правилник о условима за обављање димњачарске дјелатности (члан 29. став 6).

(4) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, у сарадњи са министром за просторно уређење, грађевинарство и екологију, донијети Правилник

о посебним условима за вршење контролног испитивања апарата за гашење почетног пожара (члан 36. став 5).

Члан 93.

Министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, у сарадњи са министром, у року од шест мјесеци, донијеће Правилник о посебним мјерама заштите од пожара шума и усјева (члан 33. став 4).

Члан 94.

Министар здравља и социјалне заштите донијеће Правилник о здравственим и психофизичким условима које морају да испуњавају ватрогасци-спасиоци у професионалним ватрогасно-спасилачким јединицама (члан 54. став 2).

Члан 95.

Скупштина јединице локалне самоуправе у року од годину дана донијеће:

1) одлуку којом се оснива и утврђује дјелокруг и надлежност територијалне ватрогасно-спасилачке јединице (члан 44),

2) правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста у територијалној ватрогасно-спасилачкој јединици, након прибављеног мишљења Министарства.

Члан 96.

До доношења прописа Републике Српске, примјењују се сљедећи преузети прописи:

1) Правилник о смјештају и држању уља за ложење ("Службени лист СФРЈ", број 45/67),

2) Правилник о техничким мјерама за погон и одржавање електроенергетских постројења ("Службени лист СФРЈ", број 19/68),

3) Правилник о заштити на раду при изради експлозива и барута и манипулисању експлозивима и барутима ("Службени лист СФРЈ", број 56/69),

4) Правилник о техничким прописима о громобранима ("Службени лист СФРЈ", број 13/68),

5) Правилник о техничким нормативима за заштиту нисконапонских мрежа и припадајућих трансформаторских станица ("Службени лист СФРЈ", број 13/78),

6) Правилник о ватрогасној служби на аеродрому ("Службени лист СФРЈ", број 13/79),

7) Правилник о техничким нормативима за уређаје за аутоматско затварање врата или клапни отпорних према пожару ("Службени лист СФРЈ", број 35/80),

8) Правилник о југословенским стандардима за противексплозијску заштиту ("Службени лист СФРЈ", број 18/61),

9) Правилник о техничким нормативима за системе за одвођење дима и топлоте насталих у пожару ("Службени лист СФРЈ", број 45/83),

10) Правилник о техничким нормативима за заштиту високих објеката од пожара ("Службени лист СФРЈ", број 7/84),

11) Правилник о техничким нормативима за уређаје у којима се наносе и суше премазна средства ("Службени лист СФРЈ", број 57/85),

12) Правилник о техничким нормативима за постављање котларница на отвореном простору ("Службени лист СФРЈ", број 12/85),

13) Правилник о техничким нормативима за заштиту складишта од пожара и експлозија ("Службени лист СФРЈ", број 24/87),

14) Правилник о техничким нормативима за електричне инсталације ниског напона ("Службени лист СФРЈ", бр. 53/88 и 54/88),

15) Правилник о техничким нормативима за стабилне уређаје за гашење пожара угљен-диоксидом ("Службени лист СФРЈ", бр. 44/83 и 31/89),

16) Правилник о техничким нормативима за системе за вентилацију или климатизацију (“Службени лист СФРЈ”, број 38/89),

17) Правилник о техничким нормативима за постављање стабилних судова под притиском за течни угљен-диоксид (“Службени лист СФРЈ”, број 39/90),

18) Правилник о техничким нормативима за преглед и испитивање стабилних судова под притиском за течни угљен-диоксид (“Службени лист СФРЈ”, број 76/90),

19) Правилник о техничким условима и нормативима за безбједан транспорт течних и гасовитих угљоводоника магистралним нафтоводима и гасоводима и нафтоводима и гасоводима за међународни транспорт (“Службени лист СФРЈ”, број 26/85),

20) групе југословенских стандарда са обавезном примјеном.

Члан 97.

Одредбе члана 85. овог закона примјењиваће се од 1. јануара 2020. године.

Члан 98.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити од пожара (“Службени гласник Републике Српске”, број 71/12).

Члан 99.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1050/19
24. октобра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1828

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОМ ОСИГУРАЊУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о здравственом осигурању, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Седмој редовној сједници, одржаној 24. октобра 2019. године, а Вијеће народа 4. новембра 2019. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о здравственом осигурању није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4292/19
6. новембра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОМ ОСИГУРАЊУ

Члан 1.

У Закону о здравственом осигурању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09, 106/09 и 110/16) у члану 4. додаје се нови став 3, који гласи:

“Захтјев за потраживање новчане накнаде у вези са остваривањем права из здравственог осигурања може се поднијети у року од три године од дана настанка основа за потраживање.”.

Члан 2.

Члан 10. мијења се и гласи:

“Обавезно осигурана лица према овом закону (у даљем тексту: осигураници) су:

1. лице у радном односу (у даљем тексту: осигураник - радник),

2. одговорно лице у привредном друштву или другој организацији без заснивања радног односа, а које по том основу прима накнаду,

3. лице које самостално обавља привредну или професионалну дјелатност,

4. држављанин Републике Српске који у цијелости или дјелимично остварује пензију или инвалиднину од иностраног исплатиоца, ако међународним споразумом није другачије одређено,

5. лице које прима пензију према прописима о пензијско-инвалидском осигурању Републике Српске, или према прописима Федерације Босне и Херцеговине, ако има пребивалиште на територији Републике Српске,

6. корисник права на новчану накнаду у вези са преквалификацијом или доквалификацијом, који је ово право остварило према прописима о пензијско-инвалидском осигурању,

7. лице које обавља пољопривредну дјелатност као носилац комерцијалног породичног пољопривредног газдинства,

8. лице које обавља пољопривредну дјелатност као носилац некомерцијалног породичног пољопривредног газдинства,

9. корисници права из прописа који регулишу област права бораца, војних инвалида и породица бораца одбрабено-отаџбинског рата, права цивилних жртава рата и права жртава ратне тортуре,

10. избјегла и расељена лица и повратници,

11. вјерски службеник,

12. професионални спортиста,

13. страни држављанин који се школује на територији Републике Српске, ако међународним споразумом није другачије одређено,

14. лице које је незапослено и остварује новчану накнаду према прописима којима се уређују запошљавање и права за вријеме незапослености,

15. лице које остварује здравствено осигурање у складу са законом којим се уређују права из области социјалне заштите,

16. лице које се лично укључује у обавезно здравствено осигурање и

17. друга лица за која је уплаћен допринос за здравствено осигурање.

Својство осигураника из става 1. овог члана може се стећи само по једном од прописаних основа осигурања.

Ако лице истовремено испуњава услове за осигурање по више основа из става 1. овог члана, основ осигурања одређује се тако да постојање основа осигурања по претходној тачки искључује основ осигурања из наредне тачке.”.

Члан 3.

Послије члана 10. додају се нови чл. 10а. и 10б, који гласе:

“Члан 10а.

Осигураницима, у смислу овог закона, сматрају се и сљедећа лица, уколико не испуњавају услове за стицање осигурања из члана 10. овог закона, или уколико права из обавезног здравственог осигурања не остварују као чланови породице осигураника:

1. дјеца до навршених 15 година живота, школска дјеца и студенти до краја школовања, а најкасније до 26. године живота;

2. жене у вези са планирањем породице, као и у току трудноће, порођаја и материнства до 12 мјесеци после порођаја;

3. лица старија од 65 година живота;

4. лица са инвалидитетом;